

Τα μνημόνια έχουν δεμμένους χεροπόδαρα τους ψυχικά ασθενείς

Περιστατικά βίας και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης στο ψυχιατρείο Δάφνι

Συνεχίζονται οι απάνθρωπες μετακινήσεις των ψυχικά ασθενών στο ψυχιατρείο του Δάφνι. Άνθρωποι ξεχασμένοι για δεκαετίες από συγγενείς και φίλους αποκλεισμένοι από την κοινωνία υποβάλλονται καθημερινά σε άσχημα σωφρονοσιακά βασανιστήρια στο ψυχιατρείο Δάφνι.

Μια συγκλονιστική επώνυμη καταγγελία που είδε το φως της δημοσιότητας προς τον Διοικητή του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής (Ψ.Ν.Α.) τον Διευθυντή Ιατρικής Υπηρεσίας Ψ.Ν.Α., σχετικά με την κατόρθωση παραβίαση των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων νοσηλευόμενης ψυχικά πάσχουσας στο ψυχιατρικό νοσοκομείο Αττικής (Ψ.Ν.Α. "Δάφνι"). Το πλήρες κείμενο της συγκλονιστικής καταγγελίας έχει ως εξής: «Όνομάζομαι Ν.Μ. και η αδελφή μου Σ. Ν. νοσηλεύεται εδώ και ένα μήνα στο Ψ.Ν.Α. στο 6ο Τμήμα, του οποίου διευθύντρια είναι η κ. Ε. Μ.. Ενημερωτικά, η Στέλλα πάσχει από Ψυχωσική Συνδρομή και τον τελευταίο καιρό είχε διακόψει οποιαδήποτε θεραπεία όπως και επισκέψεις σε ψυχίατρος. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να επιδεινωθεί η ψυχική της υγεία και να αναγκαστούμε δικτυκώς να ζητήσουμε εισαγγελική εντολή για να νοσηλευτεί, επειδή αρνήσαν, και ήταν ζήτημα ζωής ή θανάτου γι αυτήν.

Όμως η νοσηλεία ενός-μιας ψυχικά πάσχοντος, δεν σημαίνει επ ουδενί ότι αναστέλλονται τα ανθρώπινα δικαιώματά του. Επειδή καταπατούνται τα ανθρώπινα και ατομικά δικαιώματά της αδελφής μου, όπως επίσης καταρρακώνεται και η αξιοπρέπεια της προβαίνω στην εξής δημόσια καταγγελία, περιγράφοντας παρακάτω κάποια ενδεικτικά γεγονότα – περιστατικά.

Την 1η μέρα νοσηλείας της Στέλλας, το απόγευμα, θέλησε σε μια άκρη του διαδρόμου, χωρίς να ενοχλούνται οι υπόλοιποι ασθενείς, να χορέψει (αυτός είναι ο τρόπος που αντιδρά όταν δεν αισθάνεται καλά). Την απείλησαν ότι αν δεν σταματήσει θα την «δέσουν στα τέσσερα» και παράλο που η Στέλλα δεν είναι καθόλου επιθετική, πραγματοποιήσαν την απειλή τους, την έδεσαν στο κρεβάτι (αναγκαστική κατάκλιση).

Το βράδυ, παράλο που τους παρακαλούσε να την λύσουν για να πάει να ουρήσει στην τουαλέτα, δεν την έλυσαν και σήμερα μας το τονίζει για να μας δείξει πόσο αυτό την πλήγωσε και την μείωσε. Επίσης της αφαίρεσαν τα εσώρουκα και την άφησαν έτσι σε κοινή θέα μέχρι το πρωί που την έλυσαν. Την 4η μέρα νοσηλείας της αδελφής μου, πήγαμε να ενημερωθούμε και να ενημερώσουμε την διευθύντρια για την κατάσταση της Στέλλας. Μας δέχτηκε η διευθύντρια μαζί με άλλους 2 γιατρούς (έναν επιμελητή και μια κυρία που δεν γνωρίζουμε αν ήταν ασκούμενη ή γιατρός). Κατά την δι-

άρκει αφήγητος των παθόν της αδελφής μου από την ίδια στην κ. Ε. Μ., η αγνώστην στοίχειον για εμάς γιατρός άρχισε να γελάει και άρχισε να αγοντάρει και ο επιμελητής –δηλ. να γελάει και αυτός. Περιμένω ένα χρονικό διάστημα να όταν συνέχισαν να γελάνε, επενέβη ο συντρόφος μου που ήταν παρών και είπε τα εξής στην γιατρό «αυτό που κάνετε είναι απειστημονικό και αντιδεδοντολογικό, να γελάτε και να χλευάζετε εν ώρα εξέτασης και να ψυχαγωγείτε με τα πόδια των ασθενών». Δεδομένου ότι η διευθύντρια δεν είχε πάρει θέση και φανερά ενοχλημένη με την παρέμβαση του συντρόφου μου, αποχώρησε για λίγο από την συνεδρία.

Εν κατακλείδι,

Η χειρότερη μορφή εξουσίας είναι αυτή που ασκείται σε αδύναμους και ανήμπορους ανθρώπους. Και οι ψυχικά πάσχοντες είναι εύλωτοι σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο ασθενή. Η διευθύντρια του 6ου τμήματος, ασκεί αυταρχική και εξουσιαστική ψυχιατρική και με πρόσχημα ότι στο τμήμα της βρίσκονται και κάποιοι κρατούμενοι, έχει μετατρέψει το τμήμα σε μικρό Άουσβιτς και τους ψυχικά πάσχοντες σε μικρές καταστάσεις ψυχοφαρμάκων, και χρησιμοποιεί με το παραμικρό την κατάκλιση ως μέσο απειλής αλλά και ως πράξη. Εδώ ισχύει η ρήση του Φράνκο Μπαζάλια «Όταν ο άρρωστος είναι δεμένος ο ψυχίατρος είναι σπίτι του. Όταν ο άρρωστος είναι ελεύθερος, ο ψυχίατρος κάνει τη δουλειά του».

Είναι εφριτία και κατακλιση τον 21ο αιώνα να ισχύουν στην Ελλάδα σε πολλά ψυχιατρικά ιδρύματα η καθήλωση, το ηλεκτροσόκ και ο ψυχαναγκασμός ανήμπορων ανθρώπων, τα οποία εμείς τα θεωρούμε βασανιστήρια».